

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Triplex mors pretiosa ex vitæ præstantia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

ma ex *utraque* parte. quamobrem duplicatum premium duplicesque palmas in celo recipient. Cum igitur dignus non sis praestantia mortis ob eius causam: da operam, ut eius praestantiam habeas, quae oritur ex vitae sanctitate: ut vel unquam palmam in gloria consequaris.

§. 2. *Triplex mors preciosa ex vita praestantia.*

ET si preciosa sit, quaecunque mors in Dei gratia & amicitia contingat: tres tamen sunt magis preciosa: ob eminentem vitae praestantiam, cui inuituntur: quae vita, est continua quaedam preparatio ad mortem adeo preciosam. & in ea eminent tria genera iustorum, quorum proprietates depingit S. Bernardus in quodam sermone de Peregrino, aut mortuo, & crucifixo. Primi sunt iusti *seruantes*: qui etsi uiuant in *saeculo* onerati officijs & bonis temporalibus ratione sui status, cor tamen eorum illis non adhaerescit: quia admirandam illam legem Apostoli seruunt, dicentis: *quod hoc vobis dico fratres: tempus breue est: reliquum est, ut & qui habent uxores, tanquam non habentes sint; & qui flent, tanquam non flentes; & qui gaudent, tanquam non gaudentes; & qui emunt, tanquam non possidentes; & qui uiuunt hoc mundo, tanquam non uiuant: praeterit enim figura huius mundi.* quod perinde est, ac si dixisset cum vita uestra sit breuis, omnesque res mundi tam prosperae, quam aduersae, tanquam ventus transeant: ita uiuite ut non patiamini vos eis irretiri, aut ligari. sic enim fiet, ut mors ita praeparatos inueniens, sit preciosa in conspectu Domini. Tales sunt illi iusti, qui Deo dicunt: *quoniam aduena ego sum apud te,* & PEREGRINVS: transiens per huius vitae res, quasi qui velociter currit ad aeternam; faciens quod S. Petrus consuluit, dicens: *s. Charissimi, obsecro vos tanquam aduenas, & PEREGRINOS abstinere vos a carnalibus desideriis, quae militant aduersus animam.* Tunc (inquit S. Bernard.) uiuis in hoc mundo tanquam PEREGRINVS, si via regia diuinorum mandatorum incedas, non declinans ad dextram, neque ad sinistra; si non te immisceas: rebus terrenis, quae ad te non spectant; si nihili facias vanitates, & solatia huius mundi; si non patiaris, te a tuae carnis desiderijs raprari; si te non oneres superfluis: sed vestitum & victum habens, ne sis alijs onerari: sed omne operam dare, ut gloriosum finem tuae peregrinationi adferas. Denique si totus hic mundus tanquam exilium tibi sit, & peregrinantium hospitium: non erit tibi graue, inde exire. sed gaudebis potius, (ut S. Cyprian. dixit) ob spem ingrediendi propria tuam patriam, quae est ipse paradysus. Nam licet in mundo sis, & aduena & peregrinus, es tamen (ut Apostol. dixit) celestis aulae ciuis ac *domesticus Dei*, cum sanctis eius: ideoque semper tenebris desiderio eos videndi, quemadmodum idem Apostol. dicebat *u dum sumus in hoc corpore, peregrinamur a Domino (per fidem, n. ambulamus, & non per speciem, aut claram uisionem) audemus autem, & bonam*

Serm. 7. in
Quadrages.

1.

1. Cor. 7.
29.

Peregrin.

1. Psa 1. 38. 13

1. Petr. 2.

Lib. de Moral.

1. Ephr. 2. 19

2. Cor. 5. 5

voluntatem habemus magis peregrinari à corpore, & presentes esse ad Dominū. Et ideo contendimus siue absentes siue presentes placere illi. Viuas itaque cum hoc desiderio Deo placendi toto vitæ tempore vsque ad mortem; & tunc illa erit valde preciosa: quia fides commutabitur in visionem claram.

2.

Mortuus.

SED vlteriùs progrediuntur alij iusti, feruentes scilicet *religiosi*: qui omnibus rebus huius mundi renunciarunt, vt nudum Iesum, nudi sequerentur. Ideoque viuunt in hoc mundo, nō solum tanquam peregrini, sed etiam tanquam MORTVI. Peregrini enim etsi non admiscuntur ciuibus: aliquando tamen afficiuntur nimis ad res, quas vident, & in itinere audiunt ab alijs; & commoditatibus, quas in hospitiis interdum inueniunt; ideoq; non nihil sentiunt ab eo exire: & quamuis penitus non retineantur, detinentur tamen & retardantur, dum minus memores patriæ, minori accelerant desiderio. At qui se ipsos MORTVOS iudicant, expeditiores sunt ab hisce impedimentis, iuxta illud Apostoli: *MORTVI estis, & vita vestra abscondita est cum Christo in Deo.* Quis enim magis MORTVVS est, quàm religiosus, qui adhuc viuens renunciat ijs, quæ mors est ablatura? & antequàm moriatur, mortuus est ipsi mudo: renunciat enim iuri, quod aliàs haberet ad nuptias; & dominio diuitiarum, suæque propriæ libertati: constringens se in rerum omnium vsu iuxta Deivoluntatem, & suorum Prælatorum: vt soli Christo viuat. Nam hæc mors eō tendit, vt meliorem consequatur vitam, quamuis absconditam, in Deo cum ipso Christo, quem imitatur: & cum quo in oratione & contemplatione agit, claram eius visionem semper suspirans. quamobrem horum vita, est cōtinua quædam preparatio ad *preciosam mortem in conspectu Domini*: & qui abscondet eos in abscondito faciei suæ, à conturbatione hominum: ne scilicet eos conturbent res illæ, quæ alios homines solent conturbare.

x Coloss. 3. 3.

y Psal. 15. 15.
z Psal. 30. 21.

3.

Crucifixus.

a Ioan. 11. 18

b Gal. 6. 14.

c Psal. 43. 2.
Rom 8. 36.

SED vlteriùs adhuc (ait S. Bernard.) illi iusti progrediuntur, qui non mortui solum sunt, sed etiam CRUCIFIXI, quod genus quoddam est mortis doloræ, & ignominiosæ mundo, inferiturq; à manu alia. Hi sunt, qui non solum sanctitatem amplectuntur: sed etiam propter eam patiuntur persecutionē. Et quemadmodū Christus D. N. S. Petro dixit: non solum a cingunt se ipsos; sed alij etiam ipsos cingunt, & constringunt, affiguntq; arctissimæ cruci: quæ illi lubentes amplectuntur. quemadmodū Apostol. dicebat: *b absit mihi gloriari, nisi in cruce Domini N. IESV Christi: propter quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo: ego enim eum horreo & contemno; & ipse me etiã horret, ac contēnit, & tanquã crucifixū tractat.* Horum nomine Dauid dixit *c propter te mortificamur tota die, & facti sumus sicut oves occisionis.* & quoniam mortem semper præ oculis habent: eorum vita, est perfectissima ad eandem obeundam preparatio. cumq; vita sit crucis: mors est valde preciosa, nam ex cruce ascenditur ad paradisum: & per illam fit aditus ad regnum æternum. Sed ne

propter-

propterea tristeris, quod tibi desint hominum persecutiones: recordare, quod idem regnum cælorum promiserit idem Christus D.N.d pauperibus spiritu & patientibus persecutionem propter iustitiam: vt significaret, voluntariam mortificationem cum spiritu factam, consecuturam huius regni amplitudinem: etiam si persecutio desit: cum non desit cor, & animus ad eam acceptandam, & tolerandam, si veniret.

Hæ sunt tres mortes maximè preciosæ in conspectu Domini. quare, si tuam cupis esse talem: procuranda tibi est simili vita, bonaq; morte spirituali, quæ illam comitatur. de qua etiam intelligitur vox illa cælestis apud S. Ioan: e beati mortui, qui in Domino moriuntur. qui scil. Christum crucifixum imitantes, ita se gerunt, quasi mundo mortui. Hi enim viuunt in hoc mundo vitam quietam & tranquillam; ab illis afflictionibus liberam, quæ homines huius mundi alias torquere solent: quare bonis operibus diuites consequentur in morte æternam requiem. ad quod iuuerint præparationes in proximo capite subiiciendæ.

CAPVT IX.

TRIPLEX PRÆPARATIO AD PRECIOSAM mortem, & transitum ad æternam vitam.

EX dictis in proximo capite satis liquet, non esse prudentiæ, præparationem necessariam ad bonam mortem in illud tempus reijcere, quo eius periculum imminet, premitq; lethalis egritudo. Est. n. tunc difficillima præparatio, quemadmodum S. August. perpendit his verb. s: *MULTA* tunc occurrunt impedimenta cordi: nam corpus dolet, pœna affligit: quia mors appropinquat. vides intrare filios, quos Pater summè dilexit; vxorem lachrymantè considerat; mundus adhuc ei fiduciã præstat; Diabolus, ne de peccatis doleat, fidem attribuit, & chirographum infirmanti præbet; caro non deficere adhuc satis sperat; medici adhuc, vt lucrentur, ipsu cõfortant; cognati applaudunt; sacerdotes alliciunt; adeoq; oës circa corporis salutè procurandã occupantur; vt locus non sit attendèdi serid, & vt oportet ad salutè animæ. magis enim attendit infirmus, quomodo possit à morte liberari; q̃ det operam, vt illa sit bona. Quæ cū tanti sint momèti, vt supra est dictum, iustissimum est etiam, diu ante nos ad illam præparare; & in hac re ad eò sollicitos esse, vt nec tempori nec labori parcamus. Potest verò in triplici tẽpore hæc præparatio fieri. *PRIMA* est generalis per totu vitæ tẽpus; *SECUNDA* specialis, certis cuiusq; anni tẽporibus, *TERTIA* adhuc magis specialis, cū ipsu mortis tẽpus propè accedit. *PRIMA* præparatio fit, ita semp viuendo, quasi iam mors imminet, & quasi dies quilibet sit vltima. *SECUNDA* n. sine cuiusuis anni, præparando te per dies 8. quasi illi essent futuri vltimi.

d Matt. 5.3
10.

e Apoc. 14.
13.

Serm 48 ad
Fræ. in
Eremo.

Alorbi diffi-
cultates.